

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Monstrorum Acheronticorum fœditas horrorem parit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

rem etiam atque etiam considerans D. Basilius, in huc modum proponit. *Terribilis me quidem cum mentis consternatione horror inuadit metuentem videlicet, ne si aliud agendo in rebus futilibus ac vanis animum occupauero, à Dei charitate deiectus Christo dedecori sum. Qui enim assidue nunc suis nos artificijs circumuenire, & mundialis istius vitæ illecebris inescans omni conatu efficere studet, ut datorum nobis à Deo beneficiorum, Deiq; ipsius memoriam ex animis nostris reuellat, is, ubi hinc migrauerimus, cum animarum nostrarum exitio nobis insultans, vehementissimeq; insectans, contumtionem Domino nostram contumeliose exprobrabit, contumaciaq; ac defectione ab ipso nostra, gloriandi materia aduersus illum utetur, quod videlicet, cum nos ipse neque crearit, neque pro nobis mortem subierit, sibi tamen spretus contemtiq; Dei præceptis obsequentes habuerit. Equidem istam ego futuram aduersus Dominum contumeliosam opprobriationem, ac dedecus, & insolentem hostis gloriationem, grauiora longè esse statuo, quàm ea, qua sunt in gehenna supplicia, materiam videlicet nos aduersario Christi, gloriosius se se aduersus illum efferendi extitisse, qui conciliande nobis causa salutis & mortuus sit, & resurrexerit: cui etiam vel hac gratia maiorem in modum debitores sumus, sicut scriptum est.*

Superest ergo, ut hæc monstra horreamus, fugiamus, detestemur. Quod sancti sanè tantò ardentius faciunt, quantò censent clariùs, sibi bonum esse adhærere Deo. Nam & Sanctis apparet, ut in Iob, in D. Ioanne, in Antonio, in Dunstano, in Brunone Episcopo Herbipolensi, in ipso Christo est demonstratum. Cum his velut miles congressus est, ut ex certamine victores prodirent, tantoq; fierent illustriores, postquam vicissent. Alijs apparet Dei beneficio, ut territi desinant peccare & respiscant. Alios omnino deuorat, quibus non in illorum, sed, ut D. Gregorius ait, *ad solam utilitatem audientium* eiusmodi historias, adest morituris. Ita à quinquenni puero, ita Chrytorio, ita Monacho hypocritæ visus est. De Chrytorio hæc habet. *Pauore tetra eorum spirituum imaginis huc illucq; vertebatur in lectulo, iacebat in sinistro latere, aspectum eorum ferre non poterat; vertebatur ad parietem, ibiq; aderant. Cumq; constrictus nimis relaxari se iam posse desperaret, cepit magnis vo-*

M m m m 3 *cibus*

S. Basil. in Reg. fus. disp. 2. iur.

XII.

S. Greg lib. 4. dial. cap. 38.

cibus clamare: Inducias vel usq; manè, Inducias vel usq; manè. Sed eum hæc clamaret, in ipsis vocibus de habitaculo sua carnis egressus est. De quo nimirum constat: quia pro nobis ista, non pro se videtur, ut eius visio nobis proficiat, quos adhuc divina patientia longanimitè expectat. Nam illi tetros spiritus ante mortem vidisse, & inducias petisse, quid profuit, qui easdem inducias quas petijt, non accipit? Quanquam igitur talia monstra videntibus nullum fructum afferant, afferunt tamen audientibus, & legentibus, in quem solum finem à Deo non minùs benignè, quàm iuste contingere permitterentur; & tamen non in hunc solum finem permittuntur; quia sæpe talia aspicientes agnoscunt, quid meruerint, & auxilia petunt, quæ priùs respuerunt. In quam rem sit vel vnicum hoc exemplum, quod Alexander ab Alexandro recenset. Ita enim loquitur.

XIII.
Alexand. ab
Alexandro
lib. 4. Geni-
al. dier. c. 19.

Non est profectò fabulosum, quod apud sanctos viros autores memorant, ut cum tetrìs spiritibus, quos demones vocant, congressum habuerint, illosq; diuersis imaginibus, ac specie multiplici prope deluserint: Siquidem nostra memoria id euenisse comperit est. Nuper amicus meus summus ingenio, & fide singulari, rem dicta admirabilem, hæc prodentibus nobis, sibi euenisse narravit: quod eum credi vix posset, multorum testimonio comprobauit: se, cum apud coniunctissimum & sibi familiarem Neapoli diuerteret, & noctis silentio clamantis de via, & vocem hominis auxilium implorantis audiuisset, cum accenso lumine accurrisset, ut quid rei esset inquireret, ibi Demonem, & dirum quoddam numen tetra & horribili specie conspexisse, qui iuuenem quemdam clamantem & reluctantem, in via infestis manibus inuadere quarebat, quo conspecto, cum miser ille ad ipsum, quem propè videbat accurrisset, & ne apprehenderetur, quanto poterat nitenti ipsius vestem & manum apprehendisset, se, diuino sapius aduocato nomine, cum multum diuq; frustra fuisset reluctatus, vix tandem Dæmonem abegisse. Quo demum abacto, eum iuuenem animo consternatum in domum recepisset, nunquam quòd se dimitteret, aut palliam relaxaret, quinisse efficere, tantæque eum torpedò inuasit, ut mente enicta sui campos non esset, eum sibi prorsus representari, & ante oculos obuensari illa species videretur. Tandem ad se redditum, rem quo pacto se habuerit enarrauit.

Consultat